

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719200530
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5719200530.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcov v rade 1/: V. S., T., Y., N.. X.X.XXXX, T.Č.. XX.XX.XX/XXX, A. V.. Č. XXX/XX, XXX XX, K. W. D., v rade 2/: M. W., N.. XX.X.XXXX, A. Q.. K. XXX/X, XXX XX, F., v rade 3/: V.. P. S., N.. XX.X.XXXX, A. Y. XXX/XX, XXX XX, F., v rade 4/: V. W., N.. XX.X.XXXX, A. N. A. XXX/X, XXX XX, B. - T., žalobcov v rade 1/ až 4/ právne zastúpených Mgr. Martinou Chorváthovou, advokátkou so sídlom A. Kmeťa 28, 036 01, Martin, IČO: 42 217 105, proti žalovanému: Obec Kláštor pod Znievom, so sídlom M. Čulena 181, 038 43, Kláštor pod Znievom, IČO: 00 316 733, právne zastúpenému JUDr. Danielom Janšom, advokátom so sídlom Horné Záhrady 2, 974 01, Banská, Bystrica, IČO: 42 304 253, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Určuje sa, že žalobkyňa v rade 1/ V. S., T., Y., N.. X.X.XXXX, je v podiele 1/4844-ín spoluvlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Martin, Obec K. W. D., kat. úz. K. W. D., ktoré sú zapísané na Okresnom úrade Martin - katastrálnom odbore na LV č. XXX ako parc. reg. C č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m² a

- parcely registra „E“:
- parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XX.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XX.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XX.XXX m²,
- parc. č. XXX/XXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX /. - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX m²,

- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XX.XXX m²,
- parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere XX.XXX m²,
- parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere X.XXX.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XXX m²,
- parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XX.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XXX.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere X.XXX m²,
- parc. č. XXX/XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX.XXX m²,

a súčasne žalovaný v rozsahu, v akom je žalobkyňa v rade 1/ spoluvlastníčkou, nie je spoluvlastníkom týchto nehnuteľností.

II. O nárokoch žalobcov v rade 2/, 3/, 4/, sa konanie zastavuje.

III. Žalobkyňa v rade 1/ má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

IV. Žalovaný má proti žalobcom v rade 2/, 3/, 4/ právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že každý zo žalobcov v rade 2/, 3/, 4/ nahradí žalovanému po 1/3-ine celkovo vzniknutých trov konania.

V. O výške náhrady trov konania strán sporu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde 6.2.2019 sa žalobkyňa v rade 1/ proti žalovanému domáhala určenia podielového spoluvlastníctva v rozsahu 1/4844-ín k pozemkom zapísaným na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D., ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Pokiaľ ide o žalobcov v rade 2/, 3/, 4/, tí žiadali určiť, že každý z nich je podielovým spoluvlastníkom v rozsahu 56/33216-ín k pozemkom zapísaným na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D..

V priebehu konania však pred prvým pojednávaním vo veci samej a na výzvu súdu v zmysle ust. § 138 C.s.p. žalobcovia v rade 2/, 3/, 4/ svoju žalobu zobrali späť podaním, ktoré na súd došlo 24.10.2019. Vzhľadom na túto skutočnosť súd konanie o nárokoch žalobcov v rade 2/, 3/, 4/ podľa ust. § 145 ods. 1 C.s.p. zastavil, z dôvodov hospodárnosti konania tak v zmysle ust. § 145 ods. 2 C.s.p. urobil v rozhodnutí vo veci samej, ktorým rozhodnutím rozhodoval len o zvyšnom nároku žalobkyne v rade 1/ vo vzťahu k žalovanému. Pokiaľ ide o trovy konania, súd o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcami v rade 2/, 3/, 4/ a žalovaným rozhodoval podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V tomto smere to boli žalobcovia v rade 2/, 3/, 4/, ktorí procesne zavinili zastavenie konania vzhľadom na späťvzatie bezdôvodne podanej žaloby voči žalovanému a preto mu musia nahradiť trovy konania v plnom rozsahu. Keďže však každý zo žalobcov uplatňoval vo vzťahu k žalovanému rovnaký podiel, je spravodlivé, aby sa každý z troch žalobcov sa podieľal na náhrade trov konania žalovaného, ktoré žalovanému vznikli v súvislosti s obranou proti nárokom žalobcov v rade 2/, 3/, 4/ v 1/3-ine.

Pokiaľ ide o žalobkyňu v rade 1/, tá konštatovala, že sporné pozemky uvádzané vo výrokovej časti tohto rozsudku sú zapísané na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. v prospech žalovaného v spoluvlastníckom podiele 77200/415200-ín. Ako titul nadobudnutia je na uvedenom liste vlastníctva uvedená pozemnoknižná vložka č. XXX pre kat. úz. K. W. D.. Táto nehnuteľnosť je spoločnou nehnuteľnosťou a jej podieloví spoluvlastníci založili Mestský urbársky spolok, pozemkové spoločenstvo, so sídlom Kláštor pod Znievom, ktorý podľa priloženej pozemnoknižnej dokumentácie zistil, že žalovaný je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na vyššie uvedenom liste vlastníctva v podiele 72/4152-ín a nie v podiele 772/4152-ín, ako je uvedené na liste vlastníctva pod B r.č. 318. Žalovanému boli vždy vyplácané výnosy len z podielu 72/4152-ín a tento si je vedomý zrejme nesprávnosti zápisu v katastri nehnuteľností. Mestský urbársky spolok, pozemkové spoločenstvo, so sídlom v Kláštore pod

Znievom, podal na Okresnom úrade Martin, katastrálny odbor, žiadosť o opravu chyby v katastrálnom operáte na základe vyššie zistenej skutočnosti. Rozhodnutím Okresného úradu, katastrálny odbor zo dňa 23.8.2016 č.k. X12/2016 bolo však konanie zastavené podľa § 30 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Z odôvodnenia daného rozhodnutia bolo zistené nasledovné:

Po vykonaní prepočtu všetkých spoluvlastníckych podielov z PKV, v ktorých je evidované vlastnícke právo k spoločnému urbárskeму lesu pri prepočte - určení výšky spoluvlastníckeho podielu evidovaného na pozemnoknižnej vložke č. XXX, bolo zistené, že na strane A - Majetková podstata, okrem iných je evidovaný pod r.č. 5 podiel 72/4152-ín k spoločnému urbárskeму lesu zapísanému v pozemnoknižnej vložke č. XXX. Na strane B - Vlastníctvo, je pod B r.č. 10 evidovaný vlastníč Obce Kláštor pod Znievom so spoluvlastníckym podielom 1/1-ina s titulom nadobudnutia Čd 3894/1930 - kúpno-predajná zmluva. Následne sa toto vlastnícke právo na základe Nariadenia vlády č. 110/1953 Zb. a vyhlášky Ministerstva financií č. 127/57 U.v. vpisuje pod B r.č. 12 v prospech Československého štátu - Miestny národný výbor (MNV) v Kláštore pod Znievom v celku (v 1/1-ine). Teda spoluvlastnícky podiel k spoločnému urbárskeму lesu zapísanému v pozemnoknižnej vložke č. XXX, evidovaný v pozemnoknižnej vložke č. XXX, predstavuje podiel uvedený v časti B - Vlastníctvo, z podielu uvedeného na strane A, to znamená, že podiel 1/1-ina (z časti B) z podielu 72/4152-ín je podiel v rozsahu 72/4152-ín. Z uvedeného vyplýva, že správny spoluvlastnícky podiel s uvedeným titulom nadobudnutia v pozemnoknižnej vložke č. XXX, je podiel v rozsahu 72/4152-ín, resp. 7200/415200-ín a nie 77200/415200-ín. Rozdiel, ktorý tu vzniká vo výške 70000/415200-ín, o ktorý je navýšený spoluvlastnícky podiel obce Kláštor pod Znievom na LV č. XXX pod r.č. 318 je podielom vlastníkov s neznámym pobytom, ktorý má spravovať Slovenský pozemkový fond. Vlastníci však majú stále evidované vlastníctvo v pozemnoknižných vložkách a neboli uvedení v zozname podielnikov Mestského urbárskeho spolku, pozemkového spoločenstva Kláštor pod Znievom, ktorý bol súčasťou listiny Z 3328/2001 - VZ 88/01. Medzi týchto spoluvlastníkov patrí i právna predchodkyňa žalobkyne V. S., N.. V. Y. pod č. 35. Napriek tomu, že Okresný úrad, katastrálny odbor v odôvodnení svojho rozhodnutia potvrdzuje nesprávnosť výšky podielu žalovaného, nie je právomocou rozhodnúť o oprave tejto skutočnosti na liste vlastníctva. Takýmto rozhodnutím o oprave chyby by de facto rozhodol o vlastníckom práve podielom na spoločnej nehnuteľnosti. Zároveň by týmto nastal nesúlad s listinou, na základe ktorej bola sporná výška podielu Obce Kláštor pod Znievom k spoločnej nehnuteľnosti zapísaná do katastra nehnuteľností. Preto v tomto prípade nie je možné vykonať opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 Katastrálneho zákona. Žalobkyňa v rade 1/ pri podávaní návrhu na dodatočné dedičské konanie po svojej matke V. Y., T. J., N.. XX.X.XXXX, naposledy bytom K. W. D. XXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX, zistila, že táto je spoluvlastníčkou podľa pozemnoknižnej vložky č. XX kat. úz. K. W. D. pod A1 r.č. 6 v protokole č. XXX, kde je zapísaný spoločný les v čiastke 6/4152-ín, pod B r.č. 7 v 1/21-ine a r.č. 9 v 2/21-inách, parc. reg. C č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m² a parc. reg. E č. XXX/X - lesné pozemky o výmere X.XXX m², parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m², parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m², parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m², parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m², parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m², parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XX.XXX m², parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XX.XXX m², parc. č. XXX/XXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m², parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m², parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m², parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m², parc. č. XXX / - lesné pozemky o výmere XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XX.XXX m², parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere XX.XXX m², parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX m², parc. č. XXX - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m², parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere X.XXX.XXX m², parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XXX m², parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XX.XXX m², parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XXX.XXX m², parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere X.XXX m², parc. č. XXX/XXX - lesné pozemky o výmere X.XXX.XXX m², zapísané na LV č. XXX, pričom poručiiteľka nie je na liste vlastníctva doposiaľ evidovaná. Zároveň zistila, že táto je vedená ako neznámy vlastníč. Okresný súd Martin prostredníctvom notárky JUDr. Viery Školníkovej uznesením zo dňa 30.11.2017 č.k. 17D 393/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2017 a vykonateľnosť

31.12.2017 určil, že vlastnícke právo k vyššie uvedenému podielu k nehnuteľnostiam nadobúda žalobkyňa, ktorá týmto nadobudla vlastnícke právo ku dňu smrti poručiťky, teda k 30.12.1979. Po podaní tohto uznesenia na zápis do katastra nehnuteľností Okresný úrad, katastrálny odbor žalobkyňa oznámila, že v tejto časti uznesenie nie je spôsobilé na zápis do súboru popisných informácií katastra nehnuteľností a to podľa § 36a Katastrálneho zákona. Zároveň žalobkyňa poučila, že vzniknutú situáciu je možné riešiť len mimosúdnu dohodou, alebo podaním určovacej žaloby podľa C.s.p.. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že ide o súkromno-právny spor, na ktorého prejednanie má právomoc súd v zmysle § 3 C.s.p.. V tomto prípade je potrebné rozhodnúť o určení vlastníckeho práva k podielu 1/4844-ín a naliehavý právny záujem žalobkyne v tomto prípade je daný tým, že bez uvedeného určenia je právne postavenie žalobkyne neisté, keďže zápis na liste vlastníctva napriek tomu, že má právny titul nadobudnutia, potvrdzuje len vlastnícke právo žalovaného, hoci tento právny titul nadobudnutia nemá. Len určovacou žalobou je možné nastoliť zhodu medzi skutočným stavom a stavom zapísaným na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností. Preto žalobkyňa navrhla rozhodnúť, ako bolo uvedené vyššie a k žalobe pripojila čiastočný výpis z LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. a pozemnoknižnú vložku č. XXX pre kat. úz. K. W. D., rozhodnutie Okresného úradu Martin, katastrálny odbor zo dňa 23.8.2016 č.k. X 12/2016, zoznam neznámych vlastníkov v prílohe č. 4, uznesenie Okresného súdu Martin zo dňa 30.11.2017 č.k. 17D/393/2017 a oznámenie Okresného úradu Martin, katastrálny odbor z 8.2.2018.

Potom, čo žalobkyňa bolo poskytnuté na pojednávaní dňa 31.10.2016 poučenie súdu o predbežnom právnom posúdení veci v zmysle ust. § 181 ods. 2 C.s.p., právna zástupkyňa žalobkyne žiadala zmeniť petit žaloby a to tak, že popri pôvodnom petite, ktorý sa vzťahuje k nárokom žalobkyne, žiadala určiť, že v takomto rozsahu sa znižuje podiel žalovaného, ktorý je zapísaný na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D..

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 15.3.2019, ktorým žalobu žiadala ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a požadoval priznať náhradu trov konania. Uviedol, že žalovaný je presvedčený, že je riadnym a zákonným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 772/4152-ín spoločnej nehnuteľnosti, pretože toto vlastnícke právo bolo vpísané na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. a to nesporným viac ako 10 rokov. Teda obec bola a doposiaľ je dobromyseľným a nerušeným držiteľom predmetných podielov viac ako 10 rokov a teda platí tu právna fikcia vydržania. V kat. úz. K. W. D. prebehlo v rokoch 2014 - 2016 ROEP, kde mohol každý domnelý vlastník podať námietky, alebo predložiť listiny, ktoré by preukazovali jeho právo k nehnuteľnostiam. Žiaden zo žalobcov, ale ani mestské pozemkové spoločenstvo Kláštor pod Znievom, pozemkové spoločenstvo tak neučinilo a teda má žalovaný za to, že vydaním rozhodnutia podľa ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov došlo k potvrdeniu vlastníckych práv žalovaného k podielom na spoločnej nehnuteľnosti. Vlastnícke právo žalovaného bolo akceptované všeobecne Mestským pozemkovým spoločenstvom Kláštor pod Znievom, teda subjektom, ktorý je obhospodarovateľ predmetnej spoločnej nehnuteľnosti a vznikol v roku 1996 ako pozemkové spoločenstvo bez právnej subjektivity, ktoré sa v roku 2010 zmenilo na pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou a následne v roku 2014 zosúladiť svoje vnútorné predpisy podľa zákona č. 97/2013 Z.z. Pri všetkých týchto právne významných úkonoch bolo žalovanému priznané právo hlasovať tak ako prislúchalo spoluvlastníckemu podielu 772/4152-ín, ktorý je takto zapísaný na spomínanom liste vlastníctva. Bez hlasov žalovaného by nebolo došlo ani k vzniku pozemkového spoločenstva ani k jeho transformácii. Tvrdenie žalobcov, že žalovaný si je vedomý zrejmej nesprávnosti, považuje žalovaný za nehorázne. Pravdou je, že žalovaný po niekoľkonásobných márných výzvach podal na Mestské pozemkové spoločenstvo Kláštor pod Znievom žalobu o vyplatenie príslušných podielov, ktoré konanie bolo vedené pod sp. zn. 17C/29/2017, v čase podania vyjadrenia ešte právoplatne neukončené a v tomto konaní sa domáha svojich práv a aj ich realizuje na každom valnom zhromaždení tohto pozemkového spoločenstva. Mestské pozemkové spoločenstvo Kláštor pod Znievom podalo na žalovaného rovnako žalobu o určenie vlastníckeho práva, pričom táto vec je už právoplatne skončená a to rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 5C/1/2017 zo dňa 24.1.2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.6.2018 sp. zn. 7Co/113/2018, aj keď vo veci bolo podané ešte dovolanie. V oboch konaniach zastupovala žalobcu rovnaká právna zástupkyňa ako žalobcov v prejednávanej veci. Z údajov zapísaných na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. nepochybne vyplýva, že okrem množstva fyzických osôb je podielovým spoluvlastníkom pod B 335 a 418 aj Slovenská republika. Je pri najmenšom zarážajúce, prečo si žalobcovia neuplatňujú svoje nároky aj voči nej, zvlášť i v prípade zápisu pod B 335 je už uvedená poznámka o duplicitnom vlastníctve. Žalovaná strana mala za to, že žaloba bola podaná nielen voči nesprávnejmu subjektu, ale bola podaná predčasne, nakoľko žalobcovia boli povinní najskôr domáhať sa svojich nárokov voči Slovenskej republike, až následne v prípade neúspechu domáhať sa nárokov proti iným subjektom.

Rovnako žalovaný poukázal na skutočnosť, že podľa platných právnych predpisov za neznámych, alebo nezistených vlastníkov koná a nároky za nich uplatňuje jedine Slovenský pozemkový fond a teda v tomto prípade by mal byť jediným aktívne legitimovaným žalobcom Slovenský pozemkový fond. Petit žaloby považuje žalovaná strana za neprípustný aj s ohľadom na jeho nevykonateľnosť, nakoľko vyhovie takejto žaloby by znamenalo, že rozsudkom by nebolo rozhodnuté o tom, ktorému zo spoluvlastníkov sa má spoluvlastnícky podiel ponížiť a celé konanie by tak smerovalo len k zápisu duplicity a k ďalšiemu súdnemu sporu, čo je neprípustné a z tohto pohľadu to nepriamo aj neguje existenciu naliehavého právneho záujmu, nakoľko takýmto rozhodnutím by sa právne postavenie žalobcov nestalo istým, ale len by sa právne postavenie žalovaného spochybnilo. Žalovaný je obec a teda orgán verejnej správy, ktorý je povinný konať podľa zákona č. 138/1991 Zb. a z dôvodov podľa tohto zákona nie je možné uznať nárok žalobcov a akákoľvek dohoda, alebo zmier v tejto veci, je ex lege vylúčená. Žalovaná strana potom navrhla, aby sa súd oboznámil s dôkazmi pripojenými v konaniach pod sp. zn. 17C/29/2017 a č.k. 5C/1/2017.

K predmetnému vyjadreniu žalovaného podala žalujúca strana repliku podaním z 24.4.2019. V tej polemizovala predovšetkým s názorom žalovaného, že svoj spoluvlastnícky podiel vydržal. S takýmto názorom žalujúca strana nesúhlasila, aj keď potvrdila, že žalovaný ako vlastník podielu je na liste vlastníctva zapísaný viac ako 10 rokov. Žalujúca strana však namietala oprávnenú a dobromyseľnú držbu spoluvlastníckeho podielu žalovaným. K oprávnenej držbe musia byť splnená podmienka faktického ovládania veci a žalovaný, hoci bol na liste vlastníctva zapísaný ako vlastník 772/4152-ín zo spoločnej nehnuteľnosti, ako vlastník poberal úžitky len z podielu 72/4152-ín a nežiadal vyplatenie úžitkov z podielu ďalších 700/4152-ín zo spoločnej nehnuteľnosti. Až v roku 2016 zaslal Mestskému urbárskemu spolku, pozemkové spoločenstvo Kláštor pod Znievom výzvu na uhradenie podielu zo zisku a z podielov 700/4152-ín za roky 2013, 2014 a 2015. Dovtedy sa žalovaný od vzniku Mestského urbárskeho spolu, pozemkové spoločenstvo Kláštor pod Znievom nikdy vyplatenia úžitkov zo spojeného podielu nedomáhal. Z toho je zrejmé, že žalovaný nemal vôľu nakladať s vecou ako s vlastnou. Rovnako k dobromyseľnej a oprávnenej držbe chýba dobrá viera, že žalovanému táto vec patrí, žalovaný nemal dôvod domnievať sa, že mu vec oprávnene patrí, lebo na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.9.1930 nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti len v podiele 72/4152-ín a nie k 772/4152-ín. Teda žalovaný nemá právny dôvod oprávnene si myslieť, že mu vec patrí. Preto žalovaný nemohol nadobudnúť spoluvlastnícky podiel v takomto rozsahu vydržaním.

Na dôkaz týchto skutočností žalujúca strana pripojila výzvu zo dňa 12.10.2016, kúpnu zmluvu zo dňa 25.9.1930, pozemnoknižnú vložku č. XXX pre kat. úz. K.C. W. D., rozhodnutie Ľudového súdu pozemnoknižného oddelenia v Turč. Tepliciach zo dňa 6.5.1958 a navrhla vyžiadať z Mestského urbárskeho spolku, pozemkové spoločenstvo Kláštor pod Znievom potvrdenie o tom, aké podiely boli vyplácané žalovanému titulom podielov na zisku. Žalobcovia sa nestotožnili s tvrdením žalovaného, že skutočnosť, že ako vlastník je vedená aj Slovenská republika, znamená, že žalobcovia sú povinní najskôr žalovať Slovenskú republiku. Na liste vlastníctva je síce pri vlastníkovi Slovenská republika uvedená poznámka o duplicite vlastníctva, ale uvedená duplicita nevznikla medzi Slovenskou republikou a žalobcami. Žalobcovia preto nemajú dôvod žalovať Slovenskú republiku. Žalobcovia sú ale vlastníckmi podielov spoločnej nehnuteľnosti na liste vlastníctva a nie sú na ňom zapísaní a žalovaný má na liste vlastníctva zapísaný vyšší podiel ako reálne nadobudol. Táto logická úvaha viedla žalobcov k podaniu žaloby voči žalovanému. Žalujúca strana sa nestotožnila s názorom, že je aktívne legitimovaný na podanie žaloby Slovenský pozemkový fond, keďže vie identifikovať vlastníkov podielov a ich právnych nástupcov. Títo nie sú neznámi vlastníci a preto ich nemôže zastupovať Slovenský pozemkový fond a ani byť aktívny na podanie takejto žaloby. Petit žaloby žalujúca strana nepovažovala za neurčitý, nakoľko konanie je vedené proti Obci Kláštor pod Znievom, teda je zrejmé, že by sa tým, že súd žalobe vyhovie, znížil podiel Obce Kláštor pod Znievom na liste vlastníctva a preto nie je potrebné vyznačenie duplicity na liste vlastníctva.

Súd si v súlade s ust. § 185 ods. 2 C.s.p. vyžiadala z Okresného úradu, katastrálneho odboru v Martine kópiu pozemnoknižného protokolu č. XXX, pozemnoknižnej vložky č. XX pre kat. úz. K. W. D. a kópiu listiny Z - 3328/2001 - VZ 88/01, uvedenú na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D..

Následne sa k replike žalobcu vyjadrovala žalovaná strana duplikou z 24.6.2019. V tomto podaní žalovaná strana opäť zdôraznila dobromyseľnú a nerušenú držbu podielu, ktorý je zapísaný na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. a aj skutočnosť, že žalovaný bol zakladajúci členom Pozemkového

spoločenstva a jeho vlastnícke právo nebolo až do roku 2017 nijako spochybnené. Opätovane zdôraznil vykonanie ROEP-u v kat. úz. K. W. D. v rokoch 2014 - 2016, kde mohol každý, i domnelý vlastník podať námietky, alebo predložiť listiny, ktoré by preukazovali jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Skonštatoval, že žiadny zo žalobcov a ani pozemkové spoločenstvo v Kláštore pod Znievom tak neučinili. Podľa názoru žalovanej strany by na strane žalovanej mala vystupovať aj Slovenská republika a Slovenský pozemkový fond. Žaloba je podaná voči nesprávnemu subjektu a je podaná predčasne, nakoľko žalobcovia boli povinní domáhať sa svojich nárokov najskôr voči Slovenskej republike a v prípade neúspechu, nárokov voči iným subjektom. Rovnako zdôraznil, že petit žaloby je neprípustný s ohľadom na jeho nevykonateľnosť. Daným rozsudkom v prípade vyhovenia žaloby nie je možné určiť, ktorému zo spoluvlastníkov sa má spoluvlastnícky podiel ponížiť a konanie by viedlo k duplicitě zápisu vlastníckeho práva a opätovne zdôraznil povinnosti obce v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. v platnom znení.

Procesné strany na svojich prednesoch, pokiaľ ide o zdôvodnenie žaloby, zotrvali aj na pojednávaní dňa 31.10.2019, aj keď právna zástupkyňa žalobcu zmenila žalobu a túto zmenu súd v prítomnosti oboch procesných strán uznesením vyhláseným na pojednávaní pripustil.

Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní zdôrazňovala absenciu dobromyseľnej držby na strane žalovaného vo vzťahu k rozsahu spoluvlastníckeho podielu tak, ako je dnes zapísaný na liste vlastníctva a právny zástupca žalovanej strany poukázal na už predchádzajúcu argumentáciu a na skutočnosť, že zápisy v pozemkovej knihe podľa názoru žalovanej strany nie sú relevantné, rovnako ako kúpna zmluva v 30-tych rokoch minulého storočia, obec nadobudla spoluvlastnícky podiel k sporným nehnuteľnostiam v ROEP-e, čo je originálny spôsob nadobudnutia spoluvlastníckeho práva k spoločnej nehnuteľnosti a rozsahu spoluvlastníckeho podielu nebol namietaný v čase ROEP-u. Žalovaná strana opakovane zdôrazňovala, že nie je zrejmé, z čoho vychádza žalobkyňa, ak spor vedie len voči obci Kláštor pod Znievom, prečo práve v zapísanom podiele obce by sa mal „skrývať“ podiel, ktorý mala žalobkyňa zdediť po svojej právnej predchodkyňi.

Súd sa oboznámil s listinami, ktoré strany sporu pripojili do súdneho spisu a aj s úplným výpisom z LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

Z uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 17D/393/2017, Dnot 198/2017 zo dňa 30.11.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2017, súd zistil, že týmto uznesením bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli doposiaľ zapísané v prospech poručiťky V. Y., T.. J.Y., N.. XX.X.XXXX v Kláštore pod Znievom a naposledy bytom v K. W. D. XXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX, okrem iných aj k nehnuteľnostiam, ktoré boli zapísané v prospech poručiťky v pozemnoknižnej vložke č. XX pre kat. úz. K.Á. W. D. v časti AI pod r.č. 6 v protokole XXX, zapísaný spoločný les v častke 6/4152-ín, pod B r.č. 7e v 1/21-ine a pod r.č. 9e v 2/21-inách a ktoré sú inak vymenované vo výrokovej časti tohto rozsudku, nadobudla žalobkyňa V. S., T.. Y. s povinnosťou vyplatiť ustupujúcej dedičke M. Y., T.. Y., sumu 296 €.

V pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. K. W. D., ktorý si súd vyžiadal z katastra nehnuteľností, sú zapísané pozemnoknižné parcely, ktoré sa číselným označením zhodujú s parcelami reg. E, ktoré sú zapísané na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. s tým, že podľa zápisu na liste vlastníctva niektoré boli už rozdelené na viac častí, o čom svedčí lomítko za základným číslom parcely.

Podľa zápisu v pozemnoknižnej vložke č. XX pre kat. úz. K. W. D. v časti A r.č. 6 tvoria majetkovú podstatu spoločné nehnuteľnosti zapísané v protokole č. XXX pre kat. úz. K. W. D. a to v podiele 6/4152-ín. Ako súd potom zistil zo zápisu v časti B v pozemnoknižnej vložke č. XX pod r.č. 7 písm. e/ svedčí zápis v prospech V. J., vydatej Y., ktorá v roku 1927 spolu s ďalšími šiestimi osobami dedila 1/3-inu z nehnuteľností zapísaných pod AI r.č. 3, 4, 6 po neb. P. J.Y., T.. W.. Neskôr v roku 1937 bol vykonaný v časti B pod r.č. 9 zápis v prospech V. Y.X., T.. J., na ktorú bolo zapísané vlastnícke právo titulom skutočnej držby, rovnako ako pre ďalších 6 osôb, patriace v 2/3-inách v prospech Q. P. Q. W.. Je teda zrejmé, že osoby uvedené v časti B pod r.č. 7 a r.č. 9 od roku 1927 do roku 1937 nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej v časti A pozemnoknižnej vložky č. XX pod r.č. 6, kde bol zapísaný podiel zo spoločného lesa 6/4152-ín, ktorý je inak zapísaný v protokole č. XXX.

Pokiaľ ide o výpočet podielu neb. V. Y., T. J., tak 6/4152-ín je v prepočte 600/415200-ín a aby bolo možné zistiť, kto zo siedmich osôb, medzi ktorými nadobúdala vlastníctvo V. Y., T. J., aký podiel vlastnil, je nutné zlomok 600/415200-ín násobiť siedmymi, čím dostávame podiel 4200/2906400-ín. 1/7-ina takého podielu potom predstavuje 600/2906400-ín a to inak zodpovedá podielu 1/4844-ín.

Súd takto dospel k presvedčeniu, že žalobkyňa ako právna nástupníčka neb. V. Y., T. J. v podiele 1/4844-ín je spoluvlastníčkou nehnuteľností, zapísaných v súčasnosti na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D.. Je totiž zo zápisu na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. zrejmé, že tieto nehnuteľnosti zapísané na tomto liste vlastníctva, vznikli z tzv. spoločného urbárskeho lesa, ktorý je zapísaný v pozemnoknižnej vložke č. XXX.

Z oznámenia Okresného úradu v Martine, katastrálneho odboru zo dňa 8.2.2018 súd zistil, že napriek tomu, že predmetné rozhodnutie, ktoré svedčí o nadobudnutí spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. žalobkyňou titulom dedenia, nebolo možné zapísať do katastra nehnuteľností a to z toho dôvodu, že podľa oznámenia katastra predmetné dedičské rozhodnutie nebolo spôsobilé na zápis do súboru popisných informácií katastra nehnuteľností. S odvolaním sa na ust. § 36a Katastrálneho zákona kataster totiž oznámil žalobkyňi, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam je už na LV č. XXX v kat. úz. K. W. D. zapísané a odkázal žalobkyňu na súd.

Je teda zrejmé, že žalobkyňa ako dedička po predchádzajúcej pozemnoknižnej vlastníčke V. Y., T. J., nemôže bez určovacej žaloby, ktorú podala, dosiahnuť zápis svojho vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností a tým podľa presvedčenia súdu je daný aj jej naliehavý právny záujem na určení toho, čoho sa žalobkyňa domáha.

V súvislosti s namietanou vecnou legitimáciou žalobkyne zo strany žalovanej a totiž konštatovaním, že takúto žalobu bol oprávnený podať Slovenský pozemkový fond, ktorý zastupuje neznámych vlastníkov, súd poznamenáva, že takáto argumentácia je neopodstatnená a to vzhľadom na skutočnosť, že právna predchodkyňa žalobkyne V. Y., T. J., je známou vlastníčkou, aj keď bola zapísaná do zoznamu tzv. neznámych vlastníkov urbárskeho majetku v Kláštore pod Znievom, je to osoba, o ktorej je známe, kde žila, kedy sa narodila, kedy zomrela a kto je jej právnym nástupcom (žalobkyňa). Aj keď je Slovenský pozemkový fond v zmysle ust. § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. zákonným zástupcom tzv. neznámych vlastníkov, je zrejmé, že v súdnom konaní nemôže zastupovať osoby, ktorých totožnosť, či identita je známa a je o nich najmä známe, že už zomreli a teda nemajú spôsobilosť byť účastníkom konania. Žalobkyňa nepochybne preukázala, že je právnou nástupkyňou po neb. V. Y.X., T. J. a táto pre súd neznámou vlastníčkou nebola. Preto k postaveniu žalobkyne ako nositeľky práva, ktoré uplatňuje, súd výhrady nemá.

Pokiaľ ide o to, či by žaloba mala smerovať voči žalovanému, keď na LV č. XXX pre kat. úz. K.Á. W. D. je zapísaných v súčasnosti 685 spoluvlastníkov a k námietkam žalovanej strany, ktorá žiadala vysvetliť, z akých dôvodov sa žalobkyňa domnieva, že práve podiel žalovanej strany je navýšený o podiel neb. V. Y., T. J., súd dodáva:

Z výpisu z LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D. je zrejmé, že nehnuteľnosti, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a ku ktorým žalobkyňa žiadala určiť svoj spoluvlastnícky podiel, tvoria spoločnú nehnuteľnosť podľa zákona č. 97/2013 Z.z. a v časti B pod r.č. 318 je ako jeden zo spoluvlastníkov zapísaná Obec Kláštor pod Znievom, ktorej podiel je vo výške 77200/415200-ín. Titulom nadobudnutia je zápis v pozemnoknižnej vložke č. XXX pod B 10. Je síce pravdou, že pod r.č. 335 je zapísaný ako spoluvlastník predmetných nehnuteľností aj Slovenská republika v podiele 33492/415200-ín, avšak v poznámke k tomuto vlastníkovi je poznamenané duplicitné vlastníctvo so spoluvlastníkmi S. V., V. A., V. B., V. X., V. H.Č. P. V. H., Z. H., P. W.. Ako titul nadobudnutia Slovenskej republiky je uvádzaný návrh na záznam Z 3328/01. U týchto spoluvlastníkov, ktorých duplicitné vlastníctvo je vyznačené pri Slovenskej republike, sú však ako tituly nadobudnutia uvedené celkom iné pozemnoknižné vložky ako v prípade žalobkyne (pozemnoknižná vložka č. XX pre kat. úz. K. W. D.). Súd, ako bolo vyššie uvedené, si vyžiadal z Okresného úradu, katastrálneho odboru kópiu listiny Z 3328/2001 - VZ 8801 - návrh na záznam, ktorá listina je spomínaná v rozhodnutí o oprave chyby v katastrálnom operáte, ktoré vydal Okresný úrad Martin, katastrálny odbor dňa 23.8.2015 a ktoré žalujúca strana pripojila do súdneho spisu. Tu je zrejmé, že táto záznamová listina obsahuje zoznam spoločníkov - vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti v kat. úz. K. W. D., kde sú uvádzaní jednotliví členovia pozemkového spoločenstva a kde pod por. č. 151 figuruje ako jeden zo spoluvlastníkov Obec Kláštor pod Znievom, pričom v kolónke týkajúcej sa

výšky podielu je podiel zapísaný 77200/415200-ín. V kolónke „Doklad o vlastníctve“ je uvedený u tohto spoluvlastníka pozemnoknižný výpis č. XXX B 10.

Pozemnoknižnú vložku č. XXX pre kat. úz. K. W. D. pripojila do spisu aj žalujúca strana a z nej vyplýva, že v časti A1 pod r.č. 5 je poznamenaná majetková podstata a to spoluvlastnícky podiel 72/4152-ín k nehnuteľnosti zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX (ktorú súd uvádza vyššie). V časti B pod r.č. 10 sa nachádza zápis z 23.12.1930, v zmysle ktorého na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 15.9.1930 sa vlastnícke právo vkladá na nehnuteľnosti pod A r.č. 3 a 6 titulom kúpy pre Obec Kláštor pod Znievom. Zo zápisu v časti B r.č. 12 je možné zistiť, že podľa zápisu zo 6.5.1958 podľa vládneho nariadenia č. 110/53 Zb. a vyhlášky Ministerstva financií č. 127/57 Úradného vestníka, vkladá sa vlastnícke právo Československému štátu - Miestnemu národnému výboru v Kláštore pod Znievom.

Pokiaľ sa teda zoznam spoločníkov - vlastníkov podielu spoločnej nehnuteľnosti opiera v prípade Obce Kláštor pod Znievom o zápis v pozemkovej knihe, tak Obec Kláštor pod Znievom nadobudla spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti zapísanej v pozemnoknižnom protokole č. XXX v podiele 72/4152-ín. Obec k majetku vo vlastníctve štátu a v správe Miestneho národného výboru Kláštor pod Znievom, nadobudla podiel v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí ku dňu účinnosti zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Iný titul nadobudnutia vlastníckeho práva obce k predmetným pozemkom od roku 1990 preukázaný nebol. Žalovaná strana neprodukovala mimo konštatovania o vydržaní podielu vo väčšom rozsahu, než by vyplýval z vyššie uvádzanej pozemnoknižnej vložky č. XXX pre kat. úz. K.C. W. D., dôkaz preukazujúci iný právny titul nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu v tom rozsahu, v akom je uvádzaný jednak v zozname spoločníkov - vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti a jednak na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D..

Skutočnosť, že Obec Kláštor pod Znievom má zapísaný podiel vo väčšom rozsahu, vyplýva nakoniec aj z vyššie uvádzaného rozhodnutia o oprave chyby v katastrálnom operáte zo dňa 23.8.2015, vydaného Okresným úradom v Martine, katastrálnym odborom, z ktorého vyplýva, že kataster vykonal prepočet všetkých spoluvlastníckych podielov z PKV, v ktorých je evidované vlastnícke právo k spoločnému urbáskemu lesu, pôvodne evidovanému a pri prepočte - určení výšky spoluvlastníckeho podielu evidovaného v pozemnoknižnej vložke č. XXX, zistil, že správny podiel Obec Kláštor pod Znievom by predstavoval 72/4152-ín, ktorý zodpovedá zapísanému titulu nadobudnutia z pozemnoknižnej vložky č. XXX. Spoluvlastnícky podiel 70000/415200-ín, o ktorý je navýšený spoluvlastnícky podiel Obce Kláštor pod Znievom na LV č. XXX pod r.č. 318, je podielom vlastníkov s neznámym pobytom, ktorý má spravovať Slovenský pozemkový fond. Vlastníci majú stále evidované vlastníctvo v pozemnoknižných vložkách a neboli uvedení v zozname podielníkov Mestského urbárskeho spolku, pozemkového spoločenstva Kláštor pod Znievom, ktorý bol súčasťou listiny Z 3328/2001 - VZ 88/01. Na predmetnom liste vlastníctva sa nachádzajú aj duplicitné vlastnícke vzťahy, chyby z písania a počítania a iné zrejme nesprávnosti.

Súd dospel k presvedčeniu, že pokiaľ v zozname spoločníkov vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti je uvedený podiel Obce Kláštor pod Znievom vo výške 77200/415200-ín, pričom sa poukazuje na pozemnoknižnú vložku č. XXX, mohlo dôjsť k navýšeniu takéhoto podielu obce oproti zápisu v pozemnoknižnej vložke, podľa presvedčenia súdu písarskou chybou (pridaním ďalšej sedmičky pred 7200). Na základe takto vyhotoveného zoznamu, ktorý potvrdil Okresný úrad Martin, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva dňa 30.10.2001, došlo k zápisu, podľa presvedčenia súdu, zrejmej nesprávnosti na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D..

V tejto súvislosti súd poznamenáva, že pokiaľ žalovaná strana namietala, prečo primárne žalujúca strana nežalovala Slovensku republiku, ako to malo byť údajne jej povinnosťou, súd poznamenáva, že súdu nie je známy právny predpis, z ktorého by v obdobných prípadoch vyplývala povinnosť pre osobu uplatňujúcu svoje vlastnícke právo voči osobe, u ktorej je zjavne nesprávne zapísaný spoluvlastnícky podiel, žalovať prípadný iný subjekt, ak je ním Slovenská republika. Podľa presvedčenia súdu Slovenská republika má v súkromno - právnych vzťahoch rovné postavenie, ako iné osoby, či už právnické, alebo fyzické, prirodzene s istými majetkovými obmedzeniami týkajúce sa výlučného vlastníctva štátu oproti iným osobám. Správanie sa žalobcu bolo pre súd logické, nakoľko aj súdu bolo zrejme z vyššie uvádzaných listín, ktoré súd uvádza v odôvodnení tohto rozsudku, že veľkosť podielu Obce Kláštor pod Znievom bola zjavne nesprávne zapísaná v dôsledku písarskej chyby na LV č. XXX.

Pokiaľ žalovaná strana konštatovala, že obec nadobudla spoluvlastnícky podiel k sporným nehnuteľnostiam v ROEP-e, čo je originálny spôsob nadobudnutia spoluvlastníckeho práva k spoločnej nehnuteľnosti a v čase REOP-u žiadna zo strán nenamietala rozsah spoluvlastníckeho podielu obce, dovoľuje súd poukázať na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4MCdo/12/2014 zo dňa 29.9.2015, z ktorého okrem iného vyplýva, že ROEP (Register obnovenej evidencie pozemkov) je súpis pozemkov a ich vlastníkov, ktorí z rôznych dôvodov neboli pred vyhotovením registra evidovaní v katastri. Najčastejšie ide o vlastníkov, ktorí sú evidovaní len v pozemkovej knihe, alebo ktorí neboli za socializmu zapísaní v evidencii nehnuteľností, hoci majú k pozemku listinu (dedičské osvedčenie, zmluvu a pod.). Vlastnícke práva k pozemkom boli v minulosti evidované neúplne a túto neúplnú evidenciu prevzal aj kataster nehnuteľností, ktorý vznikol po roku 1989. Aby boli v katastri zapísané všetky pozemky, pristúpilo sa k tvorbe ROEP-u ... Vzhľadom na rôzne politicko - právne zmeny od roku 1945 súčasný kataster nehnuteľností neodráža reálny stav vlastníctva k pozemkom. V minulom období sa z rôznych dôvodov do pozemkových kníh nedostal. Pri vypracovaní ROEP preto dochádzalo v dôsledku nedostatočne zistených podkladov k chybám a právny vzťah vyplývajúci z listu vlastníctva, ktorý podľa žalovanej strany mal byť výsledkom ROEP (XXX K.. Ú.. K. W. D.), nezodpovedal stavu skutočnému. Keďže katastre nekontrolujú správnosť a úplnosť podkladov pre vyhotovenie ROEP, kvalita vyhotovenej evidencie nie je spoľahlivá a preto na riešenie týchto pochybností je daná príslušnosť súdov v civilnom konaní. Podľa zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom sa vlastníctvo nenadobúdalo, ale sa iba zisťovali dostupné údaje o právnych vzťahoch k pozemkom a na ich základe sa zostavoval Register obnovenej evidencie pozemkov. Preto podľa presvedčenia súdu, ak aj vznikol zápis v katastri nehnuteľností na LV č. XXX podľa tvrdenia žalovanej strany pri ROEP, v prípade, že je nesúladný s faktickým a skutočným stavom tak, ako ho súd zistil vykonaným dokazovaním, nie je dotknuté právo žalobkyne domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva tak, ako to urobila v tomto prípade.

Pokiaľ žalovaná strana odvodzuje titul nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu zapísaného na LV č. XXX v ďaleko väčšom rozsahu, ako vyplýva zo zápisu v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. K. W. D. o vydržanie, tak v tomto prípade sa súd stotožnil s názorom strany žalujúcej, že pre nadobudnutie vlastníckeho práva vo väčšom rozsahu týmto spôsobom nebola splnená podmienka dobromyseľnej držby.

Inštitút vydržania upravuje ust. § 134 Obč. zákonníka.

Podľa § 134 ods. 1 Obč. zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 134 ods. 2 Obč. zákonníka takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu, alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125).

Podľa § 134 ods. 3 Obč. zákonníka do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 130 ods. 1 Obč. zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec, alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Zákonnými predpokladmi vydržania je existencia spôsobilého subjektu a spôsobilého predmetu držby, dobrá viera, čiže dobromyseľnosť vydržateľa, oprávnená držba v prípade nehnuteľností po zákonom stanovenú dobu 10 rokov a uplynutie vydržacej doby. Právnymi následkami vydržania je to, že držiteľ, u ktorého boli splnené tieto podmienky, nadobudne právo k veci a to pôvodným spôsobom, takže proti nemu nemožno uplatňovať žiadne práva, ktoré niekto mal proti predchádzajúcemu vlastníkovi a vydržaním zanikne vlastnícke právo doterajšieho vlastníka. Pokiaľ však ide o to, kto je oprávneným držiteľom, tak rozlišovanie medzi oprávnenou a neoprávnenou držbou súvisí s psychickou stránkou držiteľa, pričom pri dobromyseľnej držbe sa predpokladá dobrá viera držiteľa o tom, že so zreteľom na všetky okolnosti je oprávnený držiteľom veci, alebo práva. V druhom prípade ide o tzv. zlomyseľnú držbu. Dobrá viera predstavuje vnútorný psychický stav, preto ju nikdy nemožno bezpečne preukázať. O jej existencii sa usudzuje vždy z povahy konkrétneho prípadu, ako sa prejavuje navonok. Tvrdenie držiteľa

o tom, že mu vec, alebo právo patrí a že s ním nakladal ako s vlastným, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, t.j. s prihliadnutím na všetky okolnosti. Pri hodnotení dobrej viery je vždy nevyhnutné brať do úvahy, či držiteľ nemal, resp. nemohol mať pri bežnej normálnej opatrnosti, ktorú je možné od každého požadovať vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu, po celú dobu držby dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec, alebo právo, patrí.

V tomto prípade došlo k zápisu spoluvlastníckeho podielu obce do LV č. XXX na základe zoznamu spoločníkov vlastníkov podielu spoločnej nehnuteľnosti, ktorý spísal Okresný úrad Martin, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva 30.10.2001. Ako titul nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu obce je v kolónke „Dôvod nadobudnutia“ uvedená práve pozemnoknižná vložka č. XXX, z ktorej vyplýva podiel obce, ktorá nadobudla vlastnícke právo k podielu na spoločnej urbárskej hore zapísanej v protokole č. XXX 72/4152-ín v podiele 1/1-ina. Vzhľadom na takýto zápis v pozemkovej knihe, na ktorý sa odvoláva aj vyššie uvádzaná záznamová listina Z 3328/01, nemohla byť Obec Kláštor pod Znievom v dobrej viere, že je patrí podiel v takom rozsahu, aký je dnes zapísaný na LV č. XXX. Obec totiž nie je bežným občanom, fyzickou osobou, ktorej právne povedomie nemusí byť niekedy ani len priemerné. Predstavitelia obce sú povinní rešpektovať aj zákon o majetku obcí, zaoberať sa evidenciou tohto majetku a preto muselo byť, či už bývalému Miestnemu národnému výboru v Kláštore pod Znievom, alebo neskôr Obci Kláštor pod Znievom zrejme, že ak svoje vlastníctvo odvodzovali od tejto pozemnoknižnej vložky č. XXX, nemohlo dôjsť bez písárskej chyby k takémuto navýšeniu spoluvlastníckeho podielu, k akému došlo po roku 2001 po zápise listiny Z 3328/01. Pre skutočnosť, že obec nemohla byť dobromyseľným držiteľom spoluvlastníckeho podielu v takom rozsahu, aký je dnes zapísaný na liste vlastníctva, svedčí aj to, že podľa vyjadrenia žalujúcej strany, ktoré ale strana žalovaná nepoprela, žalovaný neuplatňoval od založenia Urbárskeho spoločenstva v roku 1996 až do 12.10.2016 podiely na zisku, ktoré by zodpovedali dnes zapísanej výške podielu na liste vlastníctva. Z toho vyplýva, že do roku 2016 sa žalovaný ako dobromyseľný držiteľ nesprával, lebo ak by obec v dobrej viere bola, bola by uplatňovala ako člen Pozemkového spoločenstva podiely na zisku v takom rozsahu, aký by vyplýval z listu vlastníctva.

Preto súd dospel k presvedčeniu, že obrana žalovanej strany nie je dôvodná, naopak, dôvodná je žaloba žalobkyne a preto žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

Žalobkyňa podala žalobu o určenie svojho spoluvlastníckeho práva k spoločnej nehnuteľnosti v zmysle ust. § 137 písm. c/ C.s.p. a na poslednom meritórnom pojednávaní vo veci samej ho doplnila aj o petit, ktorým žiadala negatívne určenie, že v takom rozsahu, v akom sa určuje vlastnícke právo žalobkyne, sa znižuje podiel žalovaného, ktorý je zapísaný na LV č. XXX pre kat. úz. K. W. D.. Súd vo výrokovej časti tohto rozsudku vyjadril tú istú skutočnosť podľa presvedčenia súdu výstižnejšie, keď určil, že žalovaný v rozsahu, v akom je žalobkyňa spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností, nie je spoluvlastníkom týchto nehnuteľností. Súd tým vyjadril tú skutočnosť, že o rozsah podielu žalobkyne by sa mal pri zápise v katastri nehnuteľností zmenšiť podiel žalovaného, dnes zapísaný na LV č. XXX. Súd považoval za dôležitý aj takýto negatívny určovací petit, aby sa ním zabránilo prípadným problémom pri zápisoch podielu oboch strán do katastra nehnuteľností.

Nárok žalobkyne na určenie jej vlastníckeho práva po hmotnoprávnej stránke nachádza právnu oporu v ust. § 126 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Pod toto ustanovenie podľa presvedčenia súdu spadá aj právo vlastníka, resp. spoluvlastníka domáhať sa určenia vlastníckeho práva proti osobe, ktorá o sebe tvrdí, že je vlastníkom, prípade o sebe tvrdí, že je spoluvlastníkom veci a to vo väčšom rozsahu, než zodpovedá skutočnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobkyňa v rade 1/ bola vo vzťahu k žalovanému úplne úspešná a preto jej súd proti žalovanému priznal právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.